

ærede Folketingsmand. Det beror paa mit Uendstaa til de færøste Forhold. Jeg kan være enig med det ærede Medlem fra Færøerne i, at hvis man vil gøre noget særligt deroppe til Forbedring af Hestecacen, for tjener det vistnok at gøres, og den højtærede Minister mente, at der muligvis kunde være Udset til, at ogsaa Heste saa vel paa Island som paa Færøerne kunde blive Handelsvare, saa er der jo al Grund til at hjælpe dem, og naar det sker saaledes, som her er foreslaaet, er det en billig Maade at komme dertil. I Lovforslagets § 3 staar: „de Hingste, som af Synsmændene anses for uskiftede til Avl, derunder navnlig glasøjede, skævhovede og brogede o. s. v.“ Man har saaledes her i Forslaget paaaget disse tre Fejl hos Hingstene, som man paa Færøerne synes at anse for Hovedfejlene; men det skulde være underligt, om der ikke skulde være flere Fejl, som der ogsaa var Grund til at have Opmærksomheden henvendt paa, naar man i Lovforslaget vil opstille bestemte Fejl. Jeg vil henstille saa vel til det ærede Medlem fra Færøerne som til det eventuelle Udvalg, hvortil denne Sag vil blive henvist, om det ikke vilde tage dette under Overvejelse. Jeg kan forstaa, at den anden af de nævnte Fejl er meget generende; hvad den første angaar, holder man heller ikke af den her nede i Danmark, der er ikke andet for end at slaa lidt af i Salgsprisen, naar man vil afhænde dem. — Det andet, som selve Lovforslaget omhandler, hvorved der skal rettes paa disse Fejl, er, at disse Hingste blive holdte indespærrede i det nævnte Tidsum. Nu forekommer det mig, at naar de ellers gaa sammen med Hopperne den øvrige Tid af Aaret, kan det let komme til at ske, at disse Hingste blive benyttede i Avlen. Det skulde undre mig meget, om man oppe paa Færøerne havde bestemte Regler for den Tid, hvori Hopperne blive drægtige, da vi ikke have det her i Landet. Jeg vil derfor henstille, om det ikke ogsaa maa blive taget under Overvejelse, hvorvidt det ikke var bedst helt at staffe dem bort, saa at de ikke kom til at gaa med Hopperne. Naar det, som den ærede Folketingsmand oplyste, er saaledes, at der blandt 88 Hestekreaturer ikke findes et eneste Individ, som er egnet til Tilkæg, tror jeg unægtelig, at den Foranstaltning, som dette Lovforslag tilsigter at fremme, om end den vil kunne gøre nogen Gavn, dog langt fra er tilstrækkelig. Hvis der paa Færøerne blandt de 88 Heste ikke findes et Dyr, der er egnet til at være Tilkægsdyr, tror jeg, at man bør gøre en Anstrengelse, selv om det skulde være en

Kraftanstrengelse, for at staffe nyt Blod. Det kan jo være, at det, der er Grunden til, at det er gaaet saa meget tilbage med Hesteavlens der, er Indavl mellem Hestene. Det er noget, vi have haft Eksempel paa her til Lands, navnlig med Henhyn til Faarene, og det kunde jo, som sagt, være, at det samme er Tilfældet med Hestene paa Færøerne. Jeg anbefaler Forslaget og henstiller til det eventuelle Udvalg at tage de af mig nævnte Forhold under Overvejelse.

L. Thomsen: I det jeg taler den ærede Taler, som nu fatte sig, for den Anbefaling og Tilslutning, han gav Lovforslaget, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, hvad det første Punkt angaar i § 3, som han omtalte, at der i Paragraffen staar: „De Hingste, som af Synsmændene anses for uskiftede til Avl, derunder navnlig glasøjede, skævhovede og brogede o. s. v.“ Altsaa, disse tre Adjektiver: „glasøjede, skævhovede og brogede“, ere satte som Eksempler, men ellers er det Synsmændene, der skulle skønne over, hvorvidt en Hingst er stiftet til Avl eller ikke. Hvad Tidsum angaar, som er sat i Slutningen af § 3, fra 14de April til 1ste September, saa har man sat den deroppe, fordi man mente, at det i det væsentlige var tilfredsstillende, at de vedkommende Hingste bleve holdte affpærrede i det Tidsum, men selvfølgelig er man vidende om, at man ogsaa risikerer i den øvrige Tid af Aaret at saa Hopperne drægtige. Smidlertid har man fastsat denne Frist, fordi man mente, at det var forbundet med større Besvær at holde Hingstene affpærrede hele Aaret rundt. Naar der staar: „affpærrede i Tidsummet fra 14de April til 1ste September“, behøver den vedkommende Hingsteejer ikke at opfylde Ordlyden saaledes, som den staar her, han kan ogsaa f. Eks. gilde Hingstene, hvis han mener, at det er daarligere Tilkægsdyr, og han kan jo ogsaa gøre dem uskadelige paa anden Maade.

N. Jensen: Jeg skal indrømme den ærede Taler, at dette sidste Middel vistnok er et af de allerprobabeste til at forhindre de daarlige Hingste fra at gøre Stude, og det vil jeg meget anbefale. Jeg glemte forrige Gang, jeg havde Ordet, at jeg vilde have omtalt § 1, hvor der staar: „I hvert Grandestævnedistrikt, hvor der holdes Heste, bliver paa Grandestævne ved Stemmeflerhed efter Marketal for 4 Aar ad Gangen at vælge 3 Mænd, der til hvert Aar ved April Maanedes Begyndelse have at afgøre, hvilke